Gespot: Bruno Morent

Bruno is vrijwilliger bij NP Brugge en NP Oostkamp. We leren hem graag beter kennen.

Hallo Bruno, vertel ons eens iets over jezelf?
Ik ben Bruno Morent uit Assebroek (61), bijna 30 jaar gelukkig getrouwd met Karla uit Oostende. Onze 2 kinderen, Jolien (28) en Robin (25) zijn al volop hun eigen weg aan het gaan. We hebben een poes van 17 jaar oud en 2 kippen. Hoewel we in hartje Assebroek wonen, hebben we het geluk veel groen in de nabijheid te hebben. Naast mijn voltijdse job als directiesecretaris in het AZ Sint-Lucas doe ik ook graag vrijwilligerswerk. Ik ben ruim 10 jaar actief geweest in parochiale werkgroepen (bv. vluchtelingen) en de Vierde Wereldbeweging (medestandersgroep ATD Brugge), maar sinds corona ben ik op zoek gegaan naar andere bezigheden en na een infoavond uitgekomen bij … Natuurpunt.

Ken je Natuurpunt of jouw afdeling al lang?
Ik was al lang passief lid van Natuurpunt, maar de liefde voor de natuur werd mij lang daarvoor al langs vaderskant ingegeven; ik groeide op in een magnifieke tuin vol planten, struiken, Engelse borders (hij noemde het *organised chaos*), schildpadden, veel vogels én met straffe verhalen over de brousse. Er lagen altijd tijdschriften, zoals National Geographic, Birdlife, of Engelstalige boeken over natuur, encyclopedies, reisbrochures met veel prentjes. Wij keken ook heel graag naar documentaires op de BBC, zo zag ik altijd de series van Attenborough in primeur. We hadden geen auto, deden héél veel uitstappen met de fiets in het Brugse ommeland, maar evengoed ging onze fiets eens de trein op naar de Ardennen.

Wanneer en hoe ben je bij Natuurpunt terechtgekomen?
Ik ben bij Natuurpunt Brugge terechtgekomen omdat ik ervan overtuigd ben geraakt (door eigen ervaringen, lectuur, documentaires en de voortdurende wetenschappelijke tijdingen over vervuiling en klimaatverandering) dat we ons

veel meer als bescheiden toeschouwers vol bewondering én helpers van onze aarde zouden moeten opstellen in plaats van deze te blijven uitputten. Dat gevoel is nog versterkt nu ik opi ben geworden van ons prachtig kleinkind Fons! Ik wilde ook echt iets teruggeven aan de natuur door concreet de handen uit de mouwen te steken, ook als tegengewicht voor mijn veeleisende administratieve job.

En dat is gelukt. Ik ben op zaterdagen beginnen meedraaien in het beheer van plaatselijke natuurgebieden, in Brugge (Zevenkerken, Sint-Andriesveld, maar vooral ook Oostkamp (Vallei van de Zuidleie, Gevaerts-Noord, Warandeputten, Leiemeersen-Noord). Dit is altijd vermoeiend maar doet altijd o zo veel deugd. Ik voelde me meteen welkom onder gelijkgestemden, zowel jong als oud. Al snel besef je dat er overal handen te kort zijn, even goed in Damme, in Beernem, in Wingene, aan de kust. Maar ook: het is broodnodig wat we doen.

Mijn vrouw is mijn trouwste supporter; zij is samen met mij ook vrijwilliger geworden bij Natuurpunt, maar is op haar best in het verwennen van vrijwilligers door het bakken van taarten, desserts, soep maken, …

Ik ga nog altijd graag fietsen en wandelen. Geen grote afstanden, maar overal waar het kan, desnoods steek ik de fiets (of de fietsen) in de auto. Dat doen we trouwens ook als we op reis gaan, bv. naar de Noord-Italiaanse meren of naar de Elzas, de Moezel.

Wat doe je zoal in je vrije tijd?

Een andere hobby van mij is muziek (de jaren ‘60, ‘70 en ‘80). Engelse of scandinavische detectivereeksen of cinefiele films zoals Altiplano, Nostalgia de la luz kan ik ook fel smaken, evenals boeken, al dan niet uit de bibliotheek, over historische figuren en hun petites histoires (bv. Lodewijk XIV, Napoleon, of over Italië, Amerika (Björn Soenens, Jill Lepore …) maar even goed over wetenschap of wetenschappelijke figuren als Copernicus, Hawkin.

Ik heb ook een fascinatie gekregen voor sterren en sterrenkunde (lid VVS).
Op een bescheiden schaal probeer ik ook onze tuin vogel-, bij- en egelvriendelijk in te richten (ongeveer de helft is rewilding), en met succes: zo kregen we vorige zomer plots niet één of twee egels maar ineens een nest met vier kleine egels te zien. In het voorjaar hielp ik ook mee met de paddenoverzet in Beisbroek.

Kun je ons een boek aanraden?
Boeken die mij onlangs inspireerden zijn bv. *De onbekende Darwin* van Steve Jones (over de vele andere boeken die Darwin nog geschreven heeft naast zijn bekendste), maar ook *Wat bomen ons vertellen* van Valerie Trouet (over dendrologie en klimaatwetenschap), maar evengoed las ik de populistische boeken van Peter Wohlleben over natuur. Ik las ook *Nexus* van Yuval Noah Harari aan het lezen (over de razendsnel evoluerende informatienetwerken in onze wereld, met verontrustende parallellen tussen nu en vroeger) een boek van Peter Vandermeersch over Ierland, en momenteel ben ik 'Biologie' van Peter Berx uit de reeks 'Nerdland' aan het lezen.

Wil je nog iets kwijt aan je collega-vrijwilligers?
Wat ik aan onze vrijwilligers wil meegeven is: niet afgeven of opgeven, want alles wat je doet voor de natuur (die zichzelf dikwijls niet kan verdedigen) is en blijft waardevol. Je hoeft binnen Natuurpunt geen kenner te zijn, maar vertrouw – zoals ik doe - gerust op de kenners binnen Natuurpunt; ze hebben het hart op de juiste plaats. De natuur geeft ons zoveel in zovele kleine gelukjes. En er zijn ook zovele interessante activiteiten van Natuurpunt waar je, met andere vrijwilligers en geïnteresseerden, aan kunt deelnemen en plezier aan kunt beleven, in de wetenschap: dit is goed, zinvol en duurzaam. Ik hoop hier in de toekomst nog meer aan te kunnen bijdragen als ik meer tijd heb.

Heel erg bedankt voor je jarenlange inzet, Bruno! Blij dat je bij Natuurpunt bent. We wensen je nog even plezier met je engagement!